

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Fc'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tote dilele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Totesiodienile sibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

SÊ-LU SUBSCRÎU SÊU NU-LU SUBSCRÎU!?

Colo susu, colo la Pesce
Lucru mare se gatesce,
Lucru mare ce va pune
In uimire o natiune,
Lucru ce l'a multu oftatu
Totu romanulu dreptu curatu.
Caputatii nosti din tiéra
La olalta s'adunara,
Si-au decisu o fapta mare
Ca s'o faca 'n consunare,
Ca sê faca, cum se spune,
Proieptu de resolutiune.
Toti vorbiau cu 'nflacarare,
Câ-lu subscriu cu graba mare,
Numai unulu se gandesce,
Numai unulu nu voiesce,
Numai bravulu Pusca-stele
Stâ nitandu-se la stele,
Si-apoi dice: Eu nu sciu
Sê-lu subscriu sêu nu-lu subscriu?!

Cum se pôte ast'a, frate?
Dieu acêst'a nu se cade!
I observa toti indata
Cu anim'a sfasiata.
Tu romanulu bravu si mare
Sê nu vrei neaternare?
Insedaru, elu le raspunde,
Causele-mi sunt profunde,
Eu nu potu cu voi sê tiu,
Nu-lu subscriu si nu-lu subscriu!

Vorb'a lui abié si-o gata,
Toti i saru nainte 'ndata,
Si-vorbescu si i cetescu
Er proieptulu romanescu.
Stergeti aste de aice,
Puscastele loru le dice,
Si de-ati stersu acele tote
Dieu atunci usioru se pôte
Ca si eu cu voi sê tiu
Si atunce lu-subscriu.

L'au subscrisu cu toti ei dara,
Si-apoi se imprasciara,
Toti se dusera a casa,
Par câ au facutu o casa.
Dar a casa Puscastele
Se 'ncretiea de ganduri grele,
Si se necasiâ in visu,
Câ de ce l'a si subscrisu.
Êta desu de demanetia,
Candn pe ceru fu inca cétia,
Merge fuge si grabesce
Si in fine câ sosescce
La voiniculu Buha Tielu,
Si 'ntelnindu-lu singurelu,
Lu-trediesce chiar din visu:
Dâ-mi proieptulu celu subscrisu!
Asta-nôpte m'am ganditu,
Ca sê stergu ce-am iscalitu,
Câ-ci nu potu cu voi sê tiu,
Nu-lu subscriu si nu-lu subscriu!

GUR'A SATULUI

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Acuma frate Tandala m'am bagatu in cuscria, adeca m'au bagatu altii pre mine, abunaséma pentru că tómn'a se facu cuscriile cele mai multe, — asia dieu, fratii magiari mai deuna di au voitu ca sê pecalésca lumea mare, buciurandu in tóte partile, că in urma si ei au gasitu pétr'a intieleptiunei, prin carea voru fi in stare sê indestulésca tóte némurile din asta tiéra, dar' nu multu a tienutu acést'a pecalitura, că-ci in scurtu timpu s'a vediutu, că densii voindu se pecalésca, densii singuri se pecalira. — Cuscri'a nóstra dara tienù pré scurtu timpu, inca bine că n'am pré crediutu nici o data in promisiunile acestoru frati, că m'asiu fi bagatu in cheltuiala inzedaru, si asia pecalindu-me ei pre mine, s'aru fi ospetatu pe cheltuial'a mea, asia inse densii abunaséma voru mancá aceea ce densii si-au fertu si gaitu. Apoi fia-le de bine, ospateze-se si salte ei de bucuria cum li-a placé, că dieu, e mai bine ca dinsii sê se friga la gura cu mancarile loru, decâtu ca noi sê fimu fostu cu gur'a fripta prin cuscri'a loru.

Acuma fratii magiari lucra si se gatescu pentru nuta, carea inse pentru densii va fi numai pomana, că-ci in urma voru vedé si ei, că demultu au peritu frumós'a loru mirésa ce ascepta cu doru.

Fratele Pista cu acést'a pecalitura totusi a cascigatu atáta, că in dîlele aceste se facu de vorba, inse mai vestitu si decâtu dinsulu s'a facutu jupanulu ipotatu din Ardealu — *Bal'a-Mare*.

Acesta adeca serbatoresce a dechiaratu, cumca de si nu merge pe calea ipotatiloru natiunali, totusi nu s'a despartitu de „*connationalii*“ sei, pentruca

domni'a sa scie bine, că elu umbla pe caile bune, ér' ipotatii natiunali pe cele rele. Si in privinti'a acésta, si io dîcu că Bal'a Mare are cuventu, pentru că toti cei de o lege cu dinsulu cauta caile mai batute si umblate, pe cari ajungu in tiér'a placintelor.

Asta data si domnulu Bal'a Mare avu dreptu, numai atáta totusi i potu spune, că placintele ce le ascepta usioru pôte că voru fi papate de altii, că-ci multi suntu cari umbla pe caile domniei sale, si asia pôte că va patî si aceea nenorocire, că de si n'a gustatu placintele fripte, totusi va remané — cu gur'a fripta.

Vedi frate Tandala, aci la Pesce cam totu astfelu de ospetiuri se intempla acuma, deci daca ai voia, vina si tu sê-ti indulcesci gur'a pe aici, — vina, că-ci aici e acuma si Potc'a mare, carele — precumu se scie — n'a venit ca se faca vre o potca prin cas'a ipotatiloru, ci a venit ca sê-si mai indulcésca gur'a, prin aredicarea paralutiiloru ce are sê capete ca ipotatu, pentruca a lucratu — unu dracu — colo giosul a satu.

Est'a apoi e omu intieleptu, că-ci pôte sê-si cascige bani si pentru ostenél'a ce — n'a facut'o.

Mai avemu noi câtiva potcasi de acestia intre ipotati, cari totu pe a casa siedu si facu potca, — apoi totusi vinu aici susu la Pesce ca sê li se plătésca pentruca n'au fostu pe-aici sê faca galcéva.

Se audimu de bine!

Alu teu pana la mórte

credintiosu frate de cruce
Pacala.

Érasi despre „celu frumosu.“

Bala-mare celu frumosu,
Ce se schimba, éta-lu josu;
Postu bunu in daru a venatu,
„Igen“ nu multu i-a rentatu.

Pista domnulu seu celu bunu
I-a dîsu : Consilieru te punu
La Obergerichtulu din Sibîiu,
Numai sluga bunu sê-mi fii.

Elu totu bine s'a portatu,
Voinicosu a dechiaratu
De a nu mai fi nicicandu
Cu colegii-i într'unu gandu.

Dar acuma ce sê vedi?
Ochiloru sê nu le credi!
Obergerichtulu s'a 'ngropatu,
Cu elu postulu celu speratu.

Bala mare necasîtu,
Totu suspina greu, cumplitu,
Pist'a-i dîce : Te facu hei
La tabl'a din Osiorheiu.

Multu de tabla n'ar feri,
Unguresce-ar ciripi;
Tabl'a de s'ar destabilî
Cu merite ce aru fi?

Acestu cugetu mare greu
Lu-apésa totu mereu,
Éta-lu la „têrgu“ totu vindindu,
Si din sufletu suspinandu.

Pst că pôte sê deie de noi!

Intalnindu-se o muieru botrana de 100 de ani cu Fontanelle, carele aseminea avea acea-si vresta.

— Noi amendoî — dîse muieru — suntemu câte de o suta de ani, pôte că a uitatu mórtea de noi de nu ne mai cercetédia.

— Pst! — intrerumpe Fontanelle — taci, că pôte sê ne audia si sê deie de noi!

Multe esemple pentru.

Unu filosofu se adresà catra renumitul ora-tore Bossuet, cu urmatori'a întrebare:

— Ore ertatu li-ar' fi cresciloru sê merga la teatru?

— Fórte mari cause dîcu contra, — response Bossuet, — dar' multe esemple — pentru.

TRENCA si FLÉNCA.

Tr. Én spune-mi, sora Flénca, ce se mai vorbesce in tiéra si lume.

Fl. D'apoi mi-a spus barbatulu meu, că a auditu ceva siodu de la domnulu notarasiu.

Tr. Ce?

Fl. Mi-a spus, că nici domnulu Nobilioladu de Nemesfalvy n'a iscalitu proieptulu deputatiloru romani.

Tr. Nu mai spune.

Fl. Ba dieu asié.

Tr. D'apoi atunce cunun'a capetata in 61 de la dómnele romane din Brasiovu nu se mai nime-resce in taber'a nemesiésca.

Doi secui.

Doi secui caletorira odata pedestru catra Clusiu. Pe drumu intelnira pe nuu romanu si-lu intre-bara:

- Departe e de aici Clusiulu?
- Cam departisioru. — raspunse romanulu.
- Câte miluri mai sunt pan' acolo?
- Inca siese.
- Asié dara nu e pré departe, dişe unulu dintre secui celuialaltu, tu vei merge trei miluri si eu éra trei, si-apoi vomu sosí la Clusiu.

Cei trei.

Éta 'n fine dintre „ei“
Adi s'alese numai trei,
Carii nu au iscalitu
Celu proieptu de multu doritu,
Si acestia-su: Pusca stele,
Ce mai vré sê aiba stele,
Si 'nvetiatulu mare Grinda,
Care vré unu postu sê prinda,
Si barbatulu curagiosu:
Bala-mare celu frumosu!

Cum sê fia pace pe vecia?

Fie-care omu ar' vré sê fia pace . . . inse pana acuma inca n'a descoperitu nimene midiloculu prin care s'ar poté ajunge pacea. — Eu batandu-mi capulu unu tempu mai indelungatu, am facutu urmatori'a descoperire: Sê se puna la marginea -fie cărei imperatii câte unu milionu de ostasi inarmati bine si câte o mie de tunuri, si spunu pe barb'a mea, că pacea vecinica va fi ascurata.

Piri Pociu.

TANDA si MANDA.

T. Ce e nou de la dieta, frate Mando?

M. D'apoi deputatii romani au facutu unu proieptu de resolutiune in caus'a uniunii.

T. Si-apoi subscrisu-l'au toti deputatii nostri?

M. Ba ast'a nu se póte díce, dar l'au subscrisu si unu ruteanu si unu serbu.

T. Apoi chiar bine dara, că rutenii si serbii ni-au alesu deputati si nóue.

T. Da Balamare óre suscris'a proieptulu romaniloru?

M. Suscrisu, inse a legatu inainte, că elu pe tempulu, candu deputatii cei-alalti lu-voru da la dieta se va face bolnavu.

T. Apoi ei s'au invoitu?

M. Prea busurosu, inca si pe unu tempu mai indelungatu.

T. Ce nou mai scii de la dieta?

M. Lazaru Potca a sositu la Pesce.

T. La dieta?

M. Nu sciu.

T. Pentru ce?

M. Pentru că elu de câte ori vine la Pesce, totu-dé-una díce, că a venitu in — cause private.

Tóte voru esî din pamentu.

Doi arendatori de pamentu vorbeau intre sine despre tempu, si de sperantia la o recolta buna si díceau intre sine, că de va mai tiené asié tempulu numai 15 díle, atunci tóte voru esî din pamentu. Éra altu omu, ce ascultá la vorbele lor, avendu dóue muieri ingropate, díse:

— O Dumnedieule! da ce voi face io déca-mi voru esî din pamentu amendóue muierile mele, candu io si dinaintea uneia inca voiam sê me bagu de viu in pamentu.

Post'a Gurei Satului.

Calindariulu Gurei Satului pentru anulu 1869 s'a pus sub tipariu si celu multu pana 'n 10 decemvre va fi gata de totu. Contiene totu lucrári si caricature nepublicate inca. Pretialu 40 cr. Colectantii voru primí de la 10 unulu de poména.

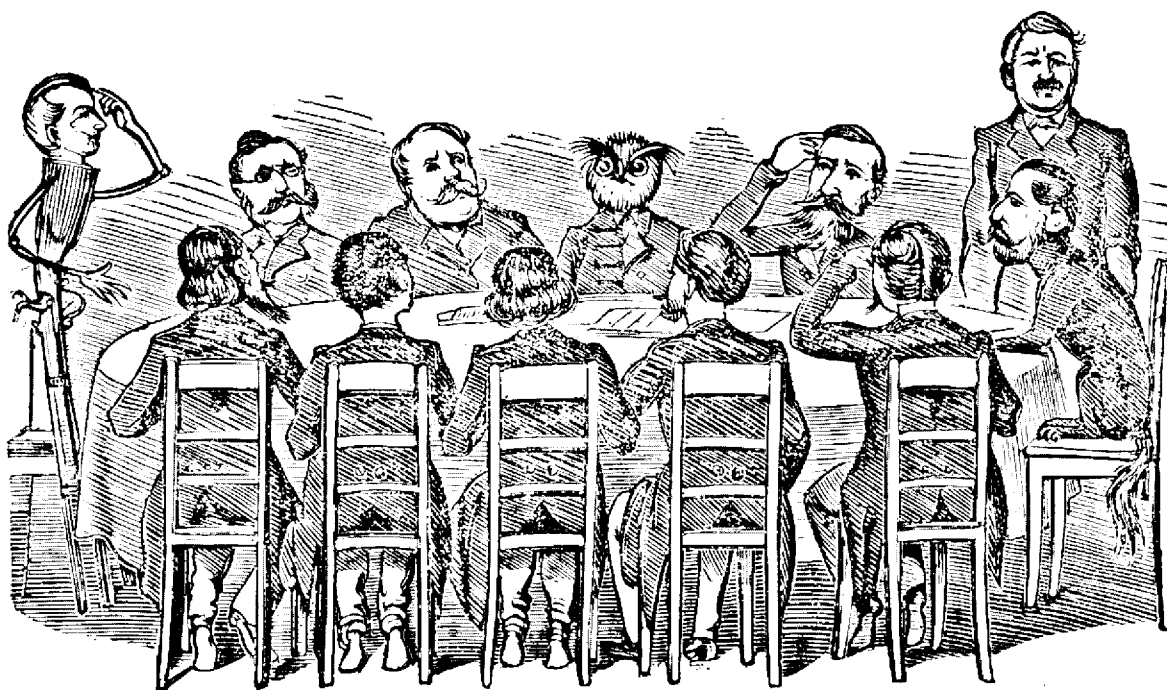
Sê mai cantu? Ba rogu-te nu mai cantá, fá-mi numai placerea ast'a, si mi-vei face unu serviciu placutu!

Versurile. Aceste, iubite frate, nu sunt versurile, ci versuri rele.

G. N. Dici că versurile dtale sunt pline de focu. Intru adeveru, trebue sê recunoscu, că acele au arsu bine in cuptoriulu redactionalu.

Stai fartate! si nu mai cantá totu vierdi uscate si prostii incornutate!

Conferinți'a „loru."

Puscastnle : Apoi déca mi-ati facutu aceste concesiuni, lu-iscalescu si eu.

Puscastele : Am visatu altu ceva, eu mi-stergu iscalitur'a.

Balamare celu frumosu : Eu numai asié lu-iscalescu, déca mi-ti lasá sê me facu atunce bolnavu, candu lu-veti da la dieta.

Toti : Bucurosu !

Proprietariu, redactoru respunsiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin Alesandru Aocsi. Piatu'a de pescir. 9.